

UMOWA HANDLOWA DOTYCZĄCA
ZWALCZANIA OBROTU TOWARAMI PODROBIONYMI
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI,
AUSTRALIĄ, KANADĄ, JAPONIĄ, REPUBLIKĄ KOREI,
MEKSYKAŃSKIMI STANAMI ZJEDNOCZONYMI, KRÓLESTWEM MAROKAŃSKIM,
NOWĄ ZELANDIĄ, REPUBLIKĄ SINGAPURU, KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
I STANAMI ZJEDNOCZONYMI AMERYKI

STRONY NINIEJSZEJ UMOWY,

STWIERDZAJĄC, ŻE skuteczne dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej ma decydujące znaczenie dla trwałego wzrostu gospodarczego we wszystkich gałęziach przemysłu oraz na całym świecie;

STWIERDZAJĄC, ŻE rozpowszechnianie towarów podrobionych i pirackich oraz usług polegających na dystrybucji materiałów stanowiących naruszenie osłabia prowadzony zgodnie z prawem handel i zrównoważony rozwój światowej gospodarki, powoduje znaczące straty finansowe dla posiadaczy praw i działających zgodnie z prawem przedsiębiorstw oraz, w niektórych przypadkach, stanowi źródło dochodów dla przestępczości zorganizowanej oraz zagrożenie dla społeczeństwa;

PRAGNĄC zwalczyć takie rozpowszechnianie poprzez zacieśnioną międzynarodową współpracę oraz skuteczniejsze egzekwowanie prawa na poziomie międzynarodowym;

ZAMIERZAJĄC zapewnić skuteczne i odpowiednie środki uzupełniające w stosunku do porozumienia TRIPS, służące dochodzeniu i egzekwowaniu praw własności intelektualnej, z uwzględnieniem różnic w swoich systemach i praktykach prawnych;

PRAGNĄC zapewnić, aby środki i procedury służące dochodzeniu i egzekwowaniu praw własności intelektualnej nie stały się przeszkodą w handlu prowadzonym zgodnie z prawem;

PRAGNĄC rozwiązać problem naruszania praw własności intelektualnej, w tym naruszania występującego w środowisku cyfrowym, w szczególności w odniesieniu do prawa autorskiego lub praw pokrewnych, w sposób równoważący prawa i interesy odpowiednich posiadaczy praw, usługodawców i użytkowników;

PRAGNĄC propagować współpracę między dostawcami usług i posiadaczami praw w celu zwalczania odnośnych naruszeń w środowisku cyfrowym;

PRAGNĄC, aby niniejsza Umowa funkcjonowała w sposób wzajemnie wspierający działania służące egzekwowaniu prawa na poziomie międzynarodowym oraz współpracę w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych;

UZNAJĄC zasady ustanowione w Deklaracji z Doha w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej w dniu 14 listopada 2001 r. podczas Czwartej Konferencji Ministerialnej WTO;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA WSTĘPNE I DEFINICJE OGÓLNE

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA WSTĘPNE

ARTYKUŁ 1

Stosunek do innych umów

Żadne postanowienie niniejszej Umowy nie stanowi odstępstwa od żadnego zobowiązania Strony wobec jakiegokolwiek innej Strony wynikającego z istniejących umów, w tym porozumienia TRIPS.

ARTYKUŁ 2

Charakter i zakres zobowiązań

1. Każda Strona nadaje skuteczność postanowieniom niniejszej Umowy. Strona może wprowadzić do swojego prawa szerzej zakrojone dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej, niż jest to wymagane niniejszą Umową, pod warunkiem, że takie dochodzenie i egzekwowanie nie narusza postanowień niniejszej Umowy. Każdej Stronie pozostawia się swobodę określenia właściwego sposobu wprowadzania w życie postanowień niniejszej Umowy w ramach własnego systemu prawnego i praktyki.
2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie tworzy zobowiązania co do rozdziału środków pomiędzy dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej a ogólne egzekwowanie prawa.
3. Cele i zasady określone w części I porozumienia TRIPS, w szczególności w art. 7 i 8, mają odpowiednie zastosowanie do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 3

Stosunek do norm dotyczących dostępności i zakresu praw własności intelektualnej

1. Niniejsza Umowa nie narusza przepisów prawa Stron dotyczących dostępności, nabywania, zakresu i utrzymywania w mocy praw własności intelektualnej.

2. Niniejsza Umowa nie tworzy obowiązku stosowania przez Stronę środków w przypadku gdy dane prawo własności intelektualnej nie jest chronione na podstawie przepisów ustawowych i wykonawczych danej Strony.

ARTYKUŁ 4

Prywatność i ujawnianie informacji

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie nakłada na Stronę wymogu ujawniania:
 - a) informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z jej prawem, w tym z przepisami chroniącymi prawo do prywatności, lub z umowami międzynarodowymi, których jest stroną;
 - b) informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub byłoby w inny sposób sprzeczne z interesem publicznym; lub
 - c) informacji poufnych, których ujawnienie naruszałoby zgodne z prawem interesy handlowe poszczególnych przedsiębiorstw publicznych lub prywatnych.

2. W przypadku gdy Strona przekaze pisemne informacje na podstawie postanowień niniejszej Umowy, Strona otrzymująca te informacje, z zastrzeżeniem swojego prawa i praktyki, powstrzymuje się od ich ujawnienia bądź wykorzystania w celu innym niż ten, dla którego informacje te przekazano, z wyjątkiem sytuacji, gdy nastąpiło to za uprzednią zgodą Strony przekazującej informacje.

SEKCJA 2

DEFINICJE OGÓLNE

ARTYKUŁ 5

Definicje ogólne

Jeżeli nie określono inaczej, na użytek niniejszej Umowy:

- a) ACTA oznacza Umowę handlową dotyczącą zwalczania obrotu towarami podrobionymi;
- b) Komitet oznacza Komitet do spraw ACTA ustanowiony w rozdziale V (Postanowienia instytucjonalne);
- c) właściwe organy obejmują odpowiednie organy sądowe, administracyjne lub organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa zgodnie z prawem danej Strony;
- d) towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym oznaczają towary, wraz z opakowaniem, opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym należycie zarejestrowanym dla takich towarów lub takim, którego istotne cechy nie odróżniają go od takiego znaku towarowego i który w związku z tym narusza prawa osoby będącej właścicielem przedmiotowego znaku zgodnie z prawem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);

- e) kraj należy rozumieć tak samo jak określono w Uwagach interpretacyjnych Porozumienia WTO;
- f) tranzyt celny oznacza procedurę celną, w ramach której towary są transportowane pod kontrolą organów celnych z jednego urzędu celnego do drugiego;
- g) dni oznaczają dni kalendarzowe;
- h) własność intelektualna odnosi się do wszystkich kategorii własności intelektualnej objętych postanowieniami sekcji 1–7 części II porozumienia TRIPS;
- i) towary w tranzycie oznaczają towary objęte tranzytem celnym lub przeładunkiem;
- j) osoba oznacza osobę fizyczną lub prawną;
- k) pirackie towary chronione prawem autorskim oznaczają towary będące kopiami stworzonymi bez zgody posiadacza praw lub osoby przez niego należycie upoważnionej w kraju wytworzenia i które są wytworzone bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotu, którego skopiowanie stanowiłoby naruszenie prawa autorskiego lub prawa pokrewnego zgodnie z prawem kraju, w którym wykorzystano procedury określone w rozdziale II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej);

- l) posiadacz praw obejmuje zrzeczenia i stowarzyszenia, które na mocy przepisów są uprawnione do dochodzenia praw własności intelektualnej;
- m) terytorium, na użytek sekcji 3 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) rozdziału II (Ramy prawne dla dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej), oznacza terytorium celne i wszystkie wolne obszary celne¹ Strony;
- n) przeładunek oznacza procedurę celną, w ramach której towary są przemieszczane pod kontrolą organów celnych ze środka transportu, z pomocą którego dokonano przywozu, do środka transportu w celu wywozu na terenie urzędu celnego będącego urzędem do celów zarówno przywozu, jak i wywozu;
- o) porozumienie TRIPS oznacza Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, zamieszczone w załączniku 1C do Porozumienia WTO;
- p) WTO oznacza Światową Organizację Handlu; oraz
- q) Porozumienie WTO oznacza Porozumienie ustanawiające Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzone w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r.

¹ Dla większej pewności Strony uznają, że wolny obszar celny oznacza część terytorium Strony, na której wszelkie wprowadzane towary są co do zasady traktowane jako znajdujące się poza terytorium celnym w odniesieniu do należności celnych przywozowych i podatków.

ROZDZIAŁ II

RAMY PRAWNE DLA DOCHODZENIA I EGZEKWOWANIA PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

SEKCJA 1

ZOBOWIĄZANIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 6

Zobowiązania ogólne w odniesieniu do dochodzenia i egzekwowania praw

1. Każda Strona zapewnia w swoim prawie dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania praw, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej objętych niniejszą Umową, w tym dostępność środków doraźnych zapobiegających naruszeniom i środków odstrasżających od dalszych naruszeń. Procedury te są stosowane w taki sposób, aby uniknąć tworzenia barier dla handlu prowadzonego zgodnie z prawem oraz aby zapewnić zabezpieczenie przed ich nadużywaniem.

2. Procedury przyjęte, utrzymane w mocy lub stosowane w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszego rozdziału muszą być uczciwe i sprawiedliwe oraz zapewniać odpowiednią ochronę praw wszystkich podlegających im uczestników. Procedury te nie mogą być niepotrzebnie skomplikowane ani kosztowne, przewidywać nierozsądnych terminów ani powodować nieuzasadnionych opóźnień.
3. Przy wprowadzaniu w życie postanowień niniejszego rozdziału każda Strona uwzględnia potrzebę zachowania proporcji między wagą naruszenia, interesami stron trzecich i mającymi zastosowanie środkami, środkami zaradczymi i sankcjami.
4. Żadne postanowienie niniejszego rozdziału nie może być interpretowane w taki sposób, aby nakładało na Stronę wymóg pociągnięcia swoich urzędników do odpowiedzialności za działania podjęte w związku z wypełnianiem ich urzędowych obowiązków.

SEKCJA 2

DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU CYWILNYM¹

ARTYKUŁ 7

Dostępność procedur cywilnych

1. Każda Strona umożliwi posiadaczom praw dochodzenie i egzekwowanie wszelkich praw własności intelektualnej w drodze cywilnego postępowania sądowego, jak określono w postanowieniach niniejszej sekcji.

¹ Strona może wyłączyć z zakresu niniejszej sekcji patenty i ochronę informacji nieujawnionych.

2. W zakresie, w jakim środki cywilnoprawne mogą przysługiwać w związku z rozstrzygnięciem dotyczącym istoty sprawy w ramach postępowania administracyjnego, każda Strona zapewnia zgodność tych postępowań z zasadami odpowiadającymi co do swej istoty zasadom określonym w niniejszej sekcji.

ARTYKUŁ 8

Nakazy

1. Każda Strona przewiduje w cywilnych postępowaniach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej możliwość wydania przez jej organy sądowe nakazu zaprzestania przez stronę działań stanowiących naruszenie, oraz między innymi wydania tej stronie lub w stosownych przypadkach stronie trzeciej, nad którą odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, nakazu mającego na celu uniemożliwienie wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, które naruszają prawa własności intelektualnej.

2. Niezależnie od innych postanowień niniejszej sekcji, Strona może ograniczyć środki zaradcze mające zastosowanie w przypadku korzystania z praw przez rządy lub osoby trzecie upoważnione przez rząd, bez zgody posiadacza praw, do wypłaty wynagrodzenia, pod warunkiem, że Strona ta przestrzega postanowień części II porozumienia TRIPS w sposób wyraźny regulujących takie korzystanie. W innych przypadkach zastosowanie mają środki zaradcze przewidziane w niniejszej sekcji lub też, jeżeli środki takie są niezgodne z prawem Strony, przewiduje się orzeczenia sądowe o charakterze deklaratoryjnym oraz stosowną rekompensatę.

ARTYKUŁ 9

Odszkodowania

1. Każda Strona zapewnia w cywilnych postępowaniach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej możliwość nakazania przez jej organy sądowe sprawcy naruszenia, który wiedział lub miał wystarczające podstawy, aby wiedzieć, że zajmuje się działalnością stanowiącą naruszenie, zapłaty posiadaczowi praw odszkodowania odpowiedniego dla wyrównania szkody, jakiej posiadacz praw doznał w wyniku naruszenia. Określając kwotę odszkodowania za naruszenie praw własności intelektualnej, organy sądowe Strony muszą mieć możliwość wzięcia pod uwagę, między innymi, przedstawionego przez posiadacza praw jakiegokolwiek zgodnego z prawem obliczenia wartości, które może obejmować utracone zyski, wartość towarów lub usług, których dotyczy naruszenie, wycenionych zgodnie z ceną rynkową lub sugerowaną ceną detaliczną.
2. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub praw pokrewnych oraz podrabiania znaku towarowego każda Strona przewiduje w cywilnych postępowaniach sądowych możliwość nakazania sprawcy naruszenia przez jej organy sądowe, aby wypłacił posiadaczowi praw swoje zyski, które osiągnął w wyniku naruszenia. Strona może przyjąć domniemanie, że zyski te stanowią kwotę odszkodowania, o której mowa w ust. 1.

3. Przynajmniej w odniesieniu do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych chroniących utwory, fonogramy i wykonania, a także w przypadku podrobienia znaków towarowych, każda Strona ustanawia lub utrzymuje w mocy system przewidujący co najmniej jeden z następujących elementów:

- a) odszkodowanie w z góry ustalonej wysokości; lub
- b) domniemania¹ służące ustaleniu wysokości odszkodowania wystarczającej do wyrównania posiadaczowi praw szkody spowodowanej naruszeniem; lub
- c) dodatkowe odszkodowanie, przynajmniej w odniesieniu do prawa autorskiego.

4. W sytuacji gdy Strona przewiduje środek zaradczy, o którym mowa w ust. 3 lit. a), lub domniemania, o których mowa w ust. 3 lit. b), Strona ta zapewnia swoim organom sądowym albo posiadaczowi praw możliwość wyboru takiego środka lub takich domniemań jako alternatywy wobec środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Każda Strona przewiduje możliwość nakazania przez jej organy sądowe, w stosownych przypadkach, na zakończenie cywilnych postępowań sądowych dotyczących naruszenia przynajmniej prawa autorskiego lub praw pokrewnych, lub znaków towarowych, aby strona przegrywająca wypłaciła stronie wygrywającej kwotę kosztów lub opłat sądowych oraz stosownych honorariów pełnomocnika procesowego, lub wszelkich innych wydatków przewidzianych w prawie danej Strony.

¹ Domniemania, o których mowa w ust. 3 lit. b), mogą obejmować domniemanie, że wysokość odszkodowania odpowiada: (i) ilości towarów stanowiących naruszenie przedmiotowych praw własności intelektualnej w rzeczywistości przypisanych osobom trzecim, pomnożonej przez kwotę zysku na jednostkę towarów, które byłyby sprzedane przez posiadacza praw gdyby nie doszło do naruszenia; lub (ii) stosownej opłacie licencyjnej; lub (iii) kwocie ryczałtowej ustalonej w oparciu o takie elementy jak co najmniej kwota opłat licencyjnych lub honorariów, które byłyby należne, gdyby sprawca naruszenia wystąpił o zezwolenie na korzystanie z przedmiotowego prawa własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 10

Inne środki zaradcze

1. Przynajmniej w odniesieniu do pirackich towarów chronionych prawem autorskim i towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym każda Strona przewiduje możliwość nakazania przez jej organy sądowe w cywilnych postępowaniach sądowych, na wniosek posiadacza praw, zniszczenia towarów stanowiących naruszenie, poza wyjątkowymi okolicznościami, bez jakiegokolwiek rekompensaty.
2. Ponadto każda Strona przewiduje możliwość nakazania przez jej organy sądowe, aby materiały i narzędzia, których głównym przeznaczeniem było wytwarzanie lub tworzenie towarów stanowiących naruszenie, zostały niezwłocznie i bez jakiegokolwiek rekompensaty zniszczone lub usunięte z obrotu handlowego w sposób, który zminimalizuje ryzyko dalszych naruszeń.
3. Strona może przewidzieć stosowanie środków zaradczych opisanych w niniejszym artykule na koszt sprawcy naruszenia.

ARTYKUŁ 11

Informacje o naruszeniu

Bez uszczerbku dla przepisów prawa Strony dotyczących przywilejów, ochrony poufności źródeł informacji lub przetwarzania danych osobowych, każda Strona przewiduje w cywilnych postępowaniach sądowych dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej możliwość nakazania przez jej organy sądowe sprawcy naruszenia lub osobie, którą podejrzewa się o naruszenie, na uzasadniony wniosek posiadacza praw, przekazania posiadaczowi praw lub organom sądowym, przynajmniej dla celów zgromadzenia dowodów, stosownych informacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, będących w posiadaniu lub pod kontrolą sprawcy naruszenia lub osoby, którą podejrzewa się o naruszenie. Informacje takie mogą obejmować informacje dotyczące dowolnej osoby zaangażowanej w jakikolwiek aspekt naruszenia lub podejrzanego naruszenia oraz dotyczące środków produkcji lub kanałów dystrybucji towarów lub usług stanowiących naruszenie lub co do których zachodzi podejrzenie naruszenia, w tym informacje umożliwiające identyfikację osób trzecich, co do których istnieje podejrzenie, że są zaangażowane w produkcję i dystrybucję takich towarów lub usług, oraz identyfikację kanałów dystrybucji tych towarów lub usług.

ARTYKUŁ 12

Środki tymczasowe

1. Każda Strona przyznaje swoim organom sądowym prawo zastosowania szybkich i skutecznych środków tymczasowych:
 - a) w odniesieniu do strony lub w stosownych przypadkach strony trzeciej, wobec której odnośny organ sądowy sprawuje jurysdykcję, w celu uniemożliwienia naruszenia jakiegokolwiek prawa własności intelektualnej oraz w szczególności w celu uniemożliwienia wprowadzenia do obrotu handlowego towarów, których dotyczy naruszenie prawa własności intelektualnej;
 - b) dla zabezpieczenia odpowiednich dowodów w związku z podejrzeniem naruszenia.

2. Każda Strona przyznaje swoim organom sądowym prawo zastosowania środków tymczasowych bez wysłuchania drugiej strony, w stosownych przypadkach, w szczególności, gdy jakakolwiek zwłoka może spowodować dla posiadacza praw szkodę nie do naprawienia lub gdy istnieje możliwe do wykazania niebezpieczeństwo, że dowody zostaną zniszczone. W przypadku postępowania prowadzonego bez wysłuchania drugiej strony, każda Strona przyznaje swoim organom sądowym prawo do podejmowania natychmiastowego działania w odpowiedzi na wniosek o zastosowanie środków tymczasowych i do podejmowania decyzji bez zbytej zwłoki.

3. Przynajmniej w przypadkach naruszeń praw autorskich lub praw pokrewnych oraz podrabiania znaków towarowych każda Strona przewiduje w cywilnych postępowaniach sądowych możliwość nakazania przez jej organy sądowe konfiskaty lub innego rodzaju przejęcia kontroli nad podejrzanymi towarami oraz nad materiałami i narzędziami związanymi z naruszeniem oraz, przynajmniej w przypadku podrabiania znaków towarowych, nad dowodami w postaci dokumentów, oryginałów lub kopii, związanych z naruszeniem.

4. Każda Strona przyznaje swoim organom prawo do wymagania od wnioskodawcy żądającego zastosowania środków tymczasowych, aby dostarczył wszelkie możliwe do pozyskania dowody, aby organy te mogły przekonać się w wystarczającym stopniu, że prawo wnioskodawcy zostało naruszone lub że istnieje groźba takiego naruszenia, a także prawo do nakazania wniesienia kaucji lub przedstawienia innego równoważnego zabezpieczenia wystarczającego dla ochrony osoby, przeciwko której skierowany jest wniosek, i zapobieżenia nadużyciu. Taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie mogą nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur dotyczących takich środków tymczasowych.

5. W przypadku uchylecia lub wygaśnięcia środków tymczasowych na skutek działania lub zaniechania wnioskodawcy, lub w przypadku późniejszego ustalenia, że naruszenie prawa własności intelektualnej nie miało miejsca, organy sądowe mają prawo nakazać wnioskodawcy, na wniosek osoby, przeciwko której skierowany był wniosek, aby zapłacił tej osobie odpowiednią rekompensatę z tytułu wszelkich szkód spowodowanych przez te środki.

SEKCJA 3

ŚRODKI STOSOWANE PRZY KONTROLI GRANICZNEJ^{1,2}

ARTYKUŁ 13

Zakres środków stosowanych przy kontroli granicznej³

Zapewniając skuteczne dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej na granicach, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z krajowym systemem ochrony praw własności intelektualnej, a także bez uszczerbku dla wymogów określonych w porozumieniu TRIPS, Strona nie powinna wprowadzać nieuzasadnionego rozróżnienia między prawami własności intelektualnej oraz powinna unikać tworzenia barier dla handlu prowadzonego zgodnie z prawem.

¹ Jeżeli Strona zniosła praktycznie całą kontrolę przepływu towarów przez jej granicę z inną Stroną, z którą tworzy część unii celnej, nie ma ona obowiązku stosowania postanowień niniejszej sekcji na tej granicy.

² Uznaje się, że nie ma obowiązku stosowania procedur określonych w niniejszej sekcji do towarów wprowadzonych do obrotu w innym kraju przez posiadacza praw lub za jego zgodą.

³ Strony uzgadniają, że patenty i ochrona informacji nieujawnionych nie są objęte zakresem stosowania niniejszej sekcji.

ARTYKUŁ 14

Małe przesyłki i bagaż osobisty

1. Każda Strona włącza w zakres stosowania niniejszej sekcji towary o charakterze handlowym wysyłane w małych przesyłkach.
2. Strona może wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej sekcji małe ilości towarów o charakterze niehandlowym znajdujące się w bagażu osobistym podróżnego.

ARTYKUŁ 15

Przekazywanie informacji przez posiadacza praw

Każda Strona zezwala swoim właściwym organom na wezwanie posiadacza praw do przekazania stosownych informacji w celu pomocy właściwym organom we wprowadzeniu środków stosowanych przy kontroli granicznej, o których mowa w niniejszej sekcji. Strona może również zezwolić posiadaczowi praw na przekazanie stosownych informacji właściwym organom tej Strony.

ARTYKUŁ 16

Środki stosowane przy kontroli granicznej

1. Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury w odniesieniu do wysyłek przywozowych i wywozowych, w ramach których:

- a) organy celne Strony mogą z własnej inicjatywy podejmować działania w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów; oraz
- b) w stosownych przypadkach, posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów Strony o wstrzymanie zwolnienia podejrzanych towarów.

2. W odniesieniu do podejrzanych towarów w tranzycie lub w innych sytuacjach, gdy towary znajdują się pod kontrolą organów celnych, Strona może przyjąć lub utrzymać w mocy procedury, w ramach których:

- a) jej organy celne mogą z własnej inicjatywy podejmować działania w celu wstrzymania zwolnienia podejrzanych towarów lub w celu ich zatrzymania; oraz
- b) w stosownych przypadkach, posiadacz praw może zwrócić się do właściwych organów Strony o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów.

ARTYKUŁ 17

Wniosek posiadacza praw

1. Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), aby przedstawił odpowiednie dowody, tak aby właściwe organy mogły stwierdzić, że według prawa Strony prowadzącej postępowanie naruszenie prawa własności intelektualnej tego posiadacza jest prawdopodobne, oraz aby przekazał wystarczające informacje, co do których można w uzasadniony sposób przypuszczać, że znajdują się w jego posiadaniu, dzięki którym podejrzane towary mogą być odpowiednio zidentyfikowane przez właściwe organy. Wymóg dostarczenia wystarczających informacji nie może nadmiernie zniechęcać do korzystania z procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).
2. Każda Strona przewiduje możliwość składania wniosków o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie jakichkolwiek podejrzanych towarów¹ znajdujących się pod kontrolą organów celnych na terytorium Strony. Strona może przewidzieć możliwość składania takich wniosków w odniesieniu do wielu wysyłek. Strona może postanowić, że na żądanie posiadacza praw wniosek o wstrzymanie zwolnienia lub o zatrzymanie podejrzanych towarów może mieć zastosowanie do wybranych punktów wprowadzenia i wyjścia pod kontrolą organów celnych.
3. Każda Strona zapewnia, aby jej właściwe organy w rozsądnym terminie informowały wnioskodawcę, czy przyjęły wniosek. W przypadku gdy właściwe organy Strony przyjęły wniosek, informują również wnioskodawcę o okresie ważności wniosku.

¹ Wymóg przewidzenia możliwości składania takich wniosków obowiązuje z zastrzeżeniem zobowiązań do określenia procedur, o których mowa w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b).

4. Strona może przyznać swoim właściwym organom – w przypadku gdy wnioskodawca nadużył procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b) lub gdy istnieje uzasadniony powód – prawo do odrzucenia, zawieszenia lub unieważnienia wniosku.

ARTYKUŁ 18

Kaucja lub równoważne zabezpieczenie

Każda Strona zapewnia swoim właściwym organom prawo do wymagania od posiadacza praw, który wnosi o zastosowanie procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej) ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), aby wniósł kaucję w rozsądnej wysokości lub przedstawił inne równoważne zabezpieczenie wystarczające dla ochrony osoby, przeciwko której skierowany jest wniosek, i właściwych organów oraz zapobieżenia nadużyciu. Każda Strona zapewnia, aby taka kaucja lub równoważne zabezpieczenie nie zniechęcały nadmiernie do korzystania z takich procedur. Strona może postanowić, że taka kaucja może przyjąć formę gwarancji stwierdzającej, że jeśli właściwe organy ustalą, iż towary nie stanowią naruszenia, osoba, przeciwko której skierowany jest wniosek, otrzyma wyrównanie wszelkich strat lub szkód wynikających z jakiegokolwiek wstrzymania zwolnienia towarów lub ich zatrzymania. Strona może, jedynie w wyjątkowych okolicznościach lub na podstawie orzeczenia sądowego, pozwolić osobie, przeciwko której skierowany jest wniosek, na wejście w posiadanie podejrzanych towarów w zamian za przedstawienie gwarancji lub innego zabezpieczenia.

ARTYKUŁ 19

Ustalenie naruszenia

Każda Strona przyjmuje lub utrzymuje w mocy procedury, w ramach których jej właściwe organy mogą stwierdzić w rozsądnym terminie po wszczęciu procedur opisanych w art. 16 (Środki stosowane przy kontroli granicznej), czy podejrzane towary naruszają prawo własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 20

Środki zaradcze

1. Każda Strona przewiduje możliwość nakazania przez jej właściwe organy zniszczenia towarów w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary te stanowią naruszenie. W przypadkach, w których towary takie nie zostaną zniszczone, każda Strona zapewnia, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu handlowego, w taki sposób, aby posiadacz praw uniknął jakiegokolwiek szkody.
2. W stosunku do towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym zwykle usunięcie znaku towarowego umieszczonego na nich bezprawnie nie jest, poza wyjątkowymi przypadkami, wystarczające, aby zezwolić na dopuszczenie takich towarów do obrotu handlowego.
3. Strona może umożliwić swoim właściwym organom nałożenie sankcji administracyjnych w wyniku ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary te stanowią naruszenie.

ARTYKUŁ 21

Oplaty

Każda Strona zapewnia, aby opłaty za wnioski, przechowywanie lub zniszczenie, które ustalą właściwe organy Strony w związku z procedurami opisanymi w niniejszej sekcji, nie mogły być wykorzystane do nadmiernego zniechęcenia do korzystania z takich procedur.

ARTYKUŁ 22

Ujawnianie informacji

Bez uszczerbku dla przepisów prawa Strony dotyczących prywatności lub poufności informacji:

- a) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących określonych wysyłek towarów, w tym opisu i ilości towarów, aby pomóc w wykryciu towarów stanowiących naruszenie;

- b) Strona może upoważnić swoje właściwe organy do udzielenia posiadaczowi praw informacji dotyczących towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy, importera, eksportera, lub odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów, aby pomóc w ustaleniu, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia);
- c) jeżeli Strona nie udzieliła swoim właściwym organom upoważnienia, o którym mowa w lit. b), upowaznia ona swoje właściwe organy, przynajmniej w przypadku towarów przywożonych, gdy właściwe organy Strony skonfiskowały podejrzane towary lub dokonały ustalenia, o którym mowa w art. 19 (Ustalenie naruszenia), że towary powodują naruszenie, do udzielenia posiadaczowi praw, w terminie trzydziestu dni od dokonania konfiskaty lub ustalenia¹, informacji dotyczących tych towarów, w tym między innymi opisu i ilości towarów, nazwy i adresu nadawcy, importera, eksportera, lub odbiorcy, a także, jeśli jest znany, kraju pochodzenia towarów oraz nazwy i adresu producenta towarów.

¹ Na użytek niniejszego artykułu dni oznaczają dni robocze.

SEKCJA 4

DOCHODZENIE I EGZEKOWANIE PRAW W POSTĘPOWANIU KARNYM

ARTYKUŁ 23

Przestępstwa

1. Każda Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, które są stosowane przynajmniej w przypadkach umyślnego podrobienia znaku towarowego lub piractwa praw autorskich lub praw pokrewnych na skalę handlową¹. Na użytek niniejszej sekcji działania na skalę handlową obejmują przynajmniej działania prowadzone jako działalność handlowa w celu osiągnięcia bezpośredniej lub pośredniej korzyści ekonomicznej lub handlowej.
2. Każda Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, które są stosowane w przypadkach umyślnego przywozu² i użytku krajowego, w obrocie handlowym i na skalę handlową, etykiet i opakowań³:
 - a) które zostały opatrzone bez zezwolenia znakiem towarowym identycznym ze znakiem towarowym zarejestrowanym na jej terytorium lub niedającym się od niego odróżnić; oraz

¹ Każda Strona traktuje umyślny przywóz lub wywóz towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim na skalę handlową jako bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym na podstawie niniejszego artykułu. Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu lub wywozu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim przez uznanie dystrybucji, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży takich towarów na skalę handlową za bezprawną działalność podlegającą sankcjom karnym.

² Strona może wywiązać się ze swojego zobowiązania w odniesieniu do przywozu etykiet i opakowań przez środki dotyczące dystrybucji.

³ Strona może wywiązać się ze swoich zobowiązań na podstawie niniejszego ustępu, zapewniając stosowanie przepisów dotyczących postępowań karnych i sankcji w przypadkach usiłowania popełnienia przestępstwa związanego ze znakiem towarowym.

- b) które są przeznaczone do użytku w obrocie handlowym towarami lub w związku z usługami, które są identyczne z towarami lub usługami, dla których taki znak towarowy został zarejestrowany.
3. Strona może przewidzieć w stosownych przypadkach przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji za nieupoważnione kopiowanie dzieł kinematograficznych podczas seansu filmowego w obiekcie wyświetlającym filmy ogólnie otwartym dla publiczności.
4. W odniesieniu do przestępstw określonych w niniejszym artykule, których dotyczą przewidziane przez Stronę przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, Strona ta zapewnia w swoim prawie odpowiedzialność karną za pomocnictwo i podżeganie.
5. Każda Strona przyjmuje niezbędne, zgodne z zasadami jej prawa, środki w celu ustanowienia odpowiedzialności, która może mieć formę odpowiedzialności karnej, osób prawnych za przestępstwa określone w niniejszym artykule, w odniesieniu do których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji. Taka odpowiedzialność pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej osób fizycznych, które dopuściły się przestępstwa.

ARTYKUŁ 24

Sankcje

Za przestępstwa określone w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2 i 4 każda Strona przewiduje sankcje, które obejmują pozbawienie wolności oraz kary pieniężne¹ w wysokości wystarczającej do odstraszenia od popełnienia naruszenia w przyszłości, zgodnie z granicami sankcji stosowanych za przestępstwa o podobnym ciężarze.

ARTYKUŁ 25

Zajęcie, przepadek i zniszczenie

1. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, w odniesieniu do których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, Strona ta przewiduje możliwość wydania przez swoje właściwe organy nakazu zajęcia towarów, co do których istnieje podejrzenie, że są towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym lub pirackimi towarami chronionymi prawem autorskim, wszelkich związanych z nimi materiałów i narzędzi wykorzystywanych do popełnienia czynu, co do którego istnieje podejrzenie naruszenia prawa, dokumentacji odnoszącej się do tego czynu oraz majątku pochodzącego z działalności, co do której istnieje podejrzenie naruszenia prawa, lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.
2. Jeśli Strona wymaga identyfikacji przedmiotów podlegających zajęciu przed wydaniem nakazu, o którym mowa w ust. 1, Strona ta nie wymaga, aby przedmioty były opisane w sposób bardziej szczegółowy niż jest to niezbędne do ich identyfikacji w celu zajęcia.

¹ Uznaje się, że Strona nie ma obowiązku przewidzenia równoczesnego nakładania kary pozbawienia wolności i kar pieniężnych.

3. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, w odniesieniu do których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, Strona ta przewiduje możliwość orzeczenia przez swoje właściwe organy przypadku lub wydania nakazu zniszczenia wszystkich towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim. W przypadkach, w których towary oznaczone podrobionym znakiem towarowym lub pirackie towary chronione prawem autorskim nie zostaną zniszczone, właściwe organy zapewniają, poza wyjątkowymi okolicznościami, usunięcie takich towarów z obrotu handlowego w taki sposób, aby uniknąć wyrządzenia jakiegokolwiek szkody posiadaczowi praw. Każda Strona zapewnia, aby przypadek lub zniszczenie takich towarów następowały bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.

4. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, w odniesieniu do których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, Strona ta przewiduje możliwość orzeczenia przez swoje właściwe organy przypadku lub wydania nakazu zniszczenia materiałów i narzędzi wykorzystywanych głównie do wytwarzania towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym lub pirackich towarów chronionych prawem autorskim oraz, przynajmniej w przypadku poważnych przestępstw, majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku. Każda Strona zapewnia, aby przypadek lub zniszczenie takich materiałów, narzędzi lub majątku następowały bez jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz sprawcy naruszenia.

5. W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, w odniesieniu do których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji, Strona ta może przewidzieć możliwość wydania przez swoje organy sądowe nakazu:

- a) zajęcia majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z działalności, co do której podejrzewa się naruszenie prawa, lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku; oraz

- b) przypadku majątku, którego wartość odpowiada wartości majątku pochodzącego z działalności naruszającej prawo lub uzyskanego pośrednio lub bezpośrednio w jej wyniku.

ARTYKUŁ 26

Dochodzenie i egzekwowanie z urzędu praw w postępowaniu karnym

Każda Strona przewiduje, w stosownych przypadkach, możliwość wszczynania przez jej właściwe organy z urzędu dochodzeń lub działań prawnych w odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 23 (Przestępstwa) ust. 1, 2, 3 i 4, dla których Strona przewiduje przepisy dotyczące postępowań karnych i sankcji.

SEKCJA 5

DOCHODZENIE I EGZEKWOWANIE PRAW WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ W ŚRODOWISKU CYFROWYM

ARTYKUŁ 27

Dochodzenie i egzekwowanie w środowisku cyfrowym

1. Każda Strona zapewnia w swoim prawie, w stopniu określonym w sekcji 2 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu cywilnym) i sekcji 4 (Dochodzenie i egzekwowanie praw w postępowaniu karnym) dostępność procedur dochodzenia i egzekwowania, tak aby umożliwić skuteczne działania przeciwko naruszaniu praw własności intelektualnej, które odbywa się w środowisku cyfrowym, w tym doraźne środki zapobiegające naruszeniom i środki odstrasżające od dalszych naruszeń.
2. Poza postanowieniami ust. 1, procedury dochodzenia i egzekwowania każdej Strony mają zastosowanie do naruszenia prawa autorskiego lub praw pokrewnych za pośrednictwem sieci cyfrowych, które może obejmować bezprawne wykorzystanie środków powszechnego rozpowszechniania w celu dokonania naruszenia. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawem Strony, przy zachowaniu podstawowych zasad, takich jak wolność słowa, prawo do sprawiedliwego procesu i prywatności¹.

¹ Na przykład, bez uszczerbku dla przepisów prawa Strony, przyjęcie lub utrzymanie systemu przewidującego ograniczenie odpowiedzialności dostawców usług internetowych lub środków zaradczych skierowanych przeciwko nim przy jednoczesnym zachowaniu uzasadnionych interesów posiadacza praw.

3. Każda Strona dąży do wspierania wspólnych wysiłków przedsiębiorców na rzecz skutecznego zwalczania naruszeń praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub praw pokrewnych, przy jednoczesnym zachowaniu zgodnej z prawem konkurencji oraz, zgodnie z prawem Strony, przy zachowaniu podstawowych zasad, takich jak wolność słowa, prawo do sprawiedliwego procesu i prywatności.

4. Strona może, zgodnie ze swoimi przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi, przewidzieć możliwość wydania przez swoje właściwe organy dostawcy usług internetowych nakazu niezwłocznego ujawnienia posiadaczowi praw informacji wystarczających do zidentyfikowania abonenta, co do którego istnieje podejrzenie, że jego konto zostało użyte do naruszenia, jeśli ten posiadacz praw zgłosił w sposób wystarczający pod względem prawnym żądanie dotyczące naruszenia praw związanych ze znakami towarowymi, praw autorskich lub praw pokrewnych i informacje te mają służyć do celów ochrony lub dochodzenia i egzekwowania tych praw. Procedury są stosowane w sposób, który pozwala uniknąć tworzenia barier dla zgodnej z prawem działalności, w tym handlu elektronicznego, oraz, zgodnie z prawem Strony, przy zachowaniu podstawowych zasad, takich jak wolność słowa, prawo do sprawiedliwego procesu i prywatności.

5. Każda Strona zapewnia odpowiednią ochronę prawną oraz skuteczne środki zaradcze przeciwko obchodzeniu skutecznych środków technicznych¹ stosowanych przez autorów, wykonawców lub producentów fonogramów w związku z korzystaniem z ich praw, które to środki ograniczają podejmowanie wobec ich utworów, wykonań i fonogramów działań, na które ci autorzy, wykonawcy lub producenci fonogramów nie udzielili zezwolenia lub które nie są prawnie dozwolone.

¹ Na użytek niniejszego artykułu środki techniczne oznaczają wszelkiego rodzaju technologie, urządzenia lub części składowe, które, przy normalnym funkcjonowaniu, są przeznaczone do powstrzymania lub ograniczenia działań odnoszących się do utworów, wykonań i fonogramów, na które autorzy, wykonawcy lub producenci fonogramów nie udzielili zezwolenia, zgodnie z prawem Strony. Bez uszczerbku dla zakresu praw autorskich lub praw pokrewnych określonego w prawie Strony, środki techniczne uznaje się za skuteczne, gdy używanie chronionych utworów, wykonań i fonogramów jest kontrolowane przez autorów, wykonawców lub producentów fonogramów dzięki stosowaniu odpowiedniego procesu kontroli dostępu lub ochrony dostępu, takiego jak szyfrowanie lub kodowanie, lub mechanizm kontroli kopiowania, który spełnia cel ochronny.

6. Aby zapewnić odpowiednią ochronę prawną oraz skuteczne środki zaradcze, o których mowa w ust. 5, każda ze Stron zapewnia ochronę co najmniej w odniesieniu do:

- a) w stopniu określonym w swoim prawie:
 - (i) nieupoważnionego obchodzenia skutecznego środka technicznego dokonanego świadomie lub w okolicznościach wystarczających aby być świadomym, że takie obchodzenie jest dokonywane; oraz
 - (ii) oferowania do publicznej sprzedaży urządzenia lub produktu, włącznie z programami komputerowymi, lub usługi jako metody obchodzenia skutecznego środka technicznego; oraz
- b) produkcji, przywozu lub rozpowszechniania urządzeń lub produktów, włącznie z programami komputerowymi, lub świadczenia usług, które:
 - (i) są głównie zaprojektowane lub wyprodukowane w celu obchodzenia skutecznego środka technicznego; lub
 - (ii) mają jedynie ograniczony cel handlowy inny niż obchodzenie skutecznego środka technicznego¹.

¹ Przy wprowadzaniu w życie postanowień ust. 5 i 6, żadna ze Stron nie ma obowiązku wymagania, aby sposób zaprojektowania lub dobór części i elementów produktów elektroniki użytkowej, produktów telekomunikacyjnych lub komputerowych zapewniał odpowiedź na konkretny środek techniczny, o ile produkt ten nie narusza w inny sposób środków przyjętych przez Stronę w celu wprowadzenia w życie postanowień tych ustępów.

7. W celu ochrony podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami¹ każda ze Stron przewiduje odpowiednią ochronę prawną oraz skuteczne środki zaradcze przeciwko każdemu, kto świadomie i bez zezwolenia dopuszcza się jednego z następujących czynów, wiedząc lub – gdy chodzi o środki cywilnoprawne – mając uzasadnione podstawy, aby wiedzieć, że czyn ten spowoduje, umożliwi, ułatwi lub ukryje naruszenie jakichkolwiek praw autorskich lub praw pokrewnych:

- a) usuwania lub zmiany jakichkolwiek podanych w formie elektronicznej informacji o zarządzaniu prawami;
- b) rozpowszechniania, przywozu w celu rozpowszechniania, nadawania, komunikowania lub publicznego udostępniania utworów, wykonania lub fonogramów ze świadomością, że podane w formie elektronicznej informacje o zarządzaniu prawami zostały usunięte lub zmienione bez zezwolenia.

8. Przy zapewnianiu odpowiedniej ochrony prawnej oraz skutecznych środków zaradczych zgodnie z postanowieniami ust. 5 i 7, Strona może przyjąć lub utrzymać stosowne ograniczenia lub wyłączenia środków wdrażających postanowienia ust. 5, 6 i 7. Obowiązki określone w ust. 5, 6 i 7 nie naruszają przepisów prawa Strony dotyczących praw, ograniczeń, wyłączeń lub środków obrony przed naruszeniem prawa autorskiego lub praw pokrewnych.

¹ Na użytek niniejszego artykułu informacje o zarządzaniu prawami oznaczają:

- a) informacje, które identyfikują utwór, wykonanie lub fonogram; autora utworu, wykonawcę wykonania lub producenta fonogramu; lub właściciela jakichkolwiek praw do utworu, wykonania lub fonogramu;
- b) informacje o warunkach i sposobach korzystania z utworu, wykonania lub fonogramu;
lub
- c) wszelkie numery i kody, poprzez które informacje opisane powyżej w lit. a) i b) są wyrażone; jeśli którakolwiek z tych informacji dołączona jest do egzemplarza utworu, wykonania lub fonogramu lub występuje w związku z publicznym komunikowaniem lub udostępnianiem utworu, wykonania lub fonogramu.

ROZDZIAŁ III

PRAKTYKI W ZAKRESIE DOCHODZENIA I EGZEKWOWANIA

ARTYKUŁ 28

Wiedza fachowa, informacje i koordynacja krajowa w dziedzinie dochodzenia i egzekwowania

1. Każda Strona wspiera rozwój specjalistycznej wiedzy fachowej w ramach swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej.
2. Każda Strona wspiera gromadzenie i analizę danych statystycznych i innych stosownych informacji dotyczących naruszeń praw własności intelektualnej oraz gromadzenie informacji na temat najlepszych praktyk zapobiegania naruszeniom i ich zwalczania.
3. Każda Strona, w stosownych przypadkach, wspiera wewnętrzną koordynację i ułatwia wspólne działania swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej.
4. Każda Strona, w stosownych przypadkach, podejmuje wysiłki, aby wspierać tworzenie i utrzymanie formalnych i nieformalnych mechanizmów, takich jak grupy doradcze, w ramach których jej właściwe organy mogą poznać opinie posiadaczy praw i innych odpowiednich zainteresowanych stron.

ARTYKUŁ 29

Zarządzanie ryzykiem przy kontroli granicznej

1. W celu wzmocnienia skuteczności dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej przy kontroli granicznej, właściwe organy Strony mogą:
 - a) konsultować się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz właściwymi organami innych Stron odpowiedzialnymi za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej, aby identyfikować poważne ryzyko i przeciwdziałać mu oraz wspierać działania ograniczające je; oraz
 - b) dzielić się z właściwymi organami innych Stron informacjami na temat dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej przy kontroli granicznej, w tym odpowiednimi informacjami służącymi lepszej identyfikacji i wybieraniu do inspekcji wysyłek podejrzanych o zawieranie towarów stanowiących naruszenie.

2. W przypadku zajęcia przez Stronę towarów przywożonych, które stanowią naruszenie praw własności intelektualnej, jej właściwe organy mogą udzielić Stronie wywozu informacji niezbędnych do identyfikacji stron i towarów związanych z wywozem zajętych towarów. Właściwe organy Strony wywozu mogą podjąć działania przeciwko tym stronom i przyszłym wysyłkom zgodnie z prawem tej Strony.

ARTYKUŁ 30

Przejrzystość

Aby wzmacniać przejrzystość zarządzania systemem dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, każda Strona podejmuje odpowiednie środki, zgodnie ze swoim prawem i polityką, w celu publikacji lub innego udostępnienia do publicznej wiadomości informacji dotyczących:

- a) dostępnych w jej prawie procedur dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej, właściwych organów odpowiedzialnych za to dochodzenie i egzekwowanie oraz punktów kontaktowych, w których można uzyskać pomoc;
- b) odpowiednich przepisów ustawowych i wykonawczych, prawomocnych orzeczeń sądowych oraz rozstrzygnięć administracyjnych mających ogólne zastosowanie dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej; oraz
- c) swoich wysiłków zmierzających do zapewnienia skutecznego systemu dochodzenia, egzekwowania i ochrony praw własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 31

Świadomość społeczna

Każda Strona, w stosownych przypadkach, wspiera przyjmowanie środków wzmacniających świadomość społeczną w zakresie znaczenia poszanowania praw własności intelektualnej oraz szkodliwych skutków naruszeń praw własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 32

Kwestie związane z ochroną środowiska przy niszczeniu towarów stanowiących naruszenie

Niszczanie towarów stanowiących naruszenie praw własności intelektualnej odbywa się zgodnie z przepisami ustawodawczymi i wykonawczymi dotyczącymi ochrony środowiska Strony, na terytorium której niszczenie to ma miejsce.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

ARTYKUŁ 33

Współpraca międzynarodowa

1. Każda Strona uznaje, że współpraca międzynarodowa ma kluczowe znaczenie we wdrażaniu skutecznej ochrony praw własności intelektualnej i że należy ją wspierać bez względu na pochodzenie towarów naruszających prawa własności intelektualnej, siedzibę lub narodowość posiadacza praw.

2. Aby walczyć z naruszaniem praw własności intelektualnej, w szczególności podrabianiem znaku towarowego i piractwem praw autorskich lub praw pokrewnych, Strony wspierają współpracę, w stosownych przypadkach, swoich właściwych organów odpowiedzialnych za dochodzenie i egzekwowanie praw własności intelektualnej. Współpraca taka obejmować może współpracę w dziedzinie egzekwowania prawa w ramach postępowań karnych oraz środków stosowanych przy kontroli granicznej objętych niniejszą Umową.

3. Współpraca na podstawie niniejszego rozdziału odbywa się zgodnie z odpowiednimi umowami międzynarodowymi i z zastrzeżeniem przepisów, polityk, alokacji zasobów oraz priorytetów w dziedzinie egzekwowania prawa każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 34

Wymiana informacji

Bez uszczerbku dla postanowień art. 29 (Zarządzanie ryzykiem przy kontroli granicznej), każda ze Stron podejmuje wysiłki w celu wymiany z innymi Stronami:

- a) informacji gromadzonych przez Stronę zgodnie z postanowieniami rozdziału III (Praktyki w zakresie dochodzenia i egzekwowania), w tym danych statystycznych oraz informacji na temat najlepszych praktyk;
- b) informacji na temat środków ustawowych i wykonawczych dotyczących ochrony, dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej; oraz
- c) innych odpowiednich informacji, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami.

ARTYKUŁ 35

Budowanie zdolności i pomoc techniczna

1. Każda Strona podejmuje wysiłki, aby, na wniosek oraz na wzajemnie uzgodnionych warunkach i w uzgodniony sposób, udzielać innym Stronom niniejszej Umowy oraz, w stosownych przypadkach, jej potencjalnym Stronom, pomocy w budowaniu zdolności oraz pomocy technicznej w celu poprawy dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej. Budowanie zdolności i pomoc techniczna mogą obejmować następujące obszary:

- a) wzmocnianie świadomości społecznej w zakresie praw własności intelektualnej;
- b) opracowywanie i wdrażanie przepisów krajowych związanych z dochodzeniem i egzekwowaniem praw własności intelektualnej;
- c) szkolenie urzędników w zakresie dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej;
oraz
- d) skoordynowane operacje na szczeblu regionalnym i wielostronnym.

2. Każda Strona podejmuje starania mające na celu bliską współpracę z innymi Stronami oraz, w stosownych przypadkach, podmiotami niebędącymi Stronami niniejszej Umowy w celu wdrożenia postanowień ust. 1.

3. Strona może podjąć działania opisane w niniejszym artykule we współpracy z odpowiednimi organizacjami sektora prywatnego lub organizacjami międzynarodowymi. Każda Strona stara się unikać niepotrzebnego powielania działaniami opisanymi w niniejszym artykule innych działań z zakresu współpracy międzynarodowej.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 36

Komitet do spraw ACTA

1. Strony powołują niniejszym Komitet do spraw ACTA. Każda Strona jest reprezentowana w Komitecie.
2. Komitet:
 - a) dokonuje przeglądu wdrożenia i funkcjonowania niniejszej Umowy;
 - b) rozważa kwestie związane z rozwojem niniejszej Umowy;
 - c) rozważa wszelkie proponowane zmiany niniejszej Umowy zgodnie z art. 42 (Zmiany);

- d) decyduje, zgodnie z art. 43 (Przystąpienie) ust. 2, o warunkach przystąpienia do niniejszej Umowy przez jakiegokolwiek członka WTO; oraz
 - e) rozważa wszelkie inne kwestie, które mogą mieć wpływ na wdrożenie i funkcjonowanie niniejszej Umowy.
3. Komitet może podejmować decyzje dotyczące:
- a) powołania komitetów lub grup roboczych *ad hoc* wspomagających Komitet w wykonywaniu jego obowiązków na podstawie ust. 2 lub wspierających potencjalną Stronę, na jej wniosek, w przystąpieniu do niniejszej Umowy zgodnie z art. 43 (Przystąpienie);
 - b) zasięgania rady osób lub grup spoza sektora administracji rządowej;
 - c) udzielania zaleceń w odniesieniu do wdrażania i funkcjonowania niniejszej Umowy, włącznie z zatwierdzaniem związanych z nimi wytycznych dotyczących najlepszych praktyk;
 - d) wymiany informacji i najlepszych praktyk ze stronami trzecimi w odniesieniu do ograniczania naruszeń praw własności intelektualnej, włącznie z technikami identyfikacji i monitorowania piractwa i podrabiania; oraz
 - e) podejmowania innych działań związanych z wypełnianiem swoich funkcji.

4. Wszystkie decyzje Komitetu podejmowane są w drodze konsensusu, chyba że Komitet w drodze konsensusu postanowi inaczej. Przyjmuje się, że Komitet podjął decyzję w sprawie przedłożonej mu do rozpatrzenia w drodze konsensusu, jeżeli żadna ze Stron obecnych na posiedzeniu, na którym podejmowana jest decyzja, nie sprzeciwi się formalnie proponowanej decyzji. Językiem roboczym Komitetu jest język angielski i dokumentacja towarzysząca jego pracom jest sporządzana w języku angielskim.

5. Komitet przyjmuje swój regulamin w rozsądnym okresie czasu po wejściu w życie niniejszej Umowy i zaprasza Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy do uczestnictwa w obradach dotyczących tego regulaminu. Regulamin:

- a) obejmuje takie kwestie, jak przewodniczenie oraz bycie gospodarzem posiedzeń, wykonywanie obowiązków organizacyjnych związanych z niniejszą Umową i jej funkcjonowaniem; oraz
- b) może również obejmować takie kwestie, jak przyznawanie statusu obserwatora oraz inne kwestie, które Komitet uzna za niezbędne do swojego prawidłowego funkcjonowania.

6. Komitet może zmienić swój regulamin.

7. Niezależnie od postanowień ust. 4, w okresie pięciu lat od wejścia w życie niniejszej Umowy decyzje Komitetu w sprawie przyjęcia lub zmian regulaminu podejmowane są w drodze konsensusu Stron i Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy.

8. Po okresie określonym w ust. 7, Komitet może przyjmować lub zmieniać regulamin w drodze konsensusu Stron niniejszej Umowy.
9. Niezależnie od postanowień ust. 8, Komitet może zdecydować, że przyjęcie lub zmiana określonej zasady lub procedury regulaminu wymaga konsensusu Stron i Sygnatariuszy niebędących Stronami niniejszej Umowy.
10. Komitet zbiera się co najmniej raz w roku, o ile Komitet nie zdecyduje inaczej. Pierwsze posiedzenie Komitetu odbywa się w rozsądnym okresie czasu po wejściu w życie niniejszej Umowy.
11. Dla większej pewności – Komitet nie kontroluje ani nie nadzoruje krajowych ani międzynarodowych dochodzeń dotyczących dochodzenia i egzekwowania praw ani postępowań karnych w poszczególnych sprawach z dziedziny własności intelektualnej.
12. Komitet stara się unikać niepotrzebnego powielania swoimi działaniami innych międzynarodowych wysiłków z zakresu dochodzenia i egzekwowania praw własności intelektualnej.

ARTYKUŁ 37

Punkty kontaktowe

1. Każda Strona wyznacza punkt kontaktowy w celu ułatwienia komunikacji między Stronami we wszelkich kwestiach objętych niniejszą Umową.
2. Na wniosek innej Strony, punkt kontaktowy Strony wskazuje odpowiednie biuro lub urzędnika, do którego może zostać skierowane zapytanie wnioskującej Strony oraz, gdy to konieczne, udziela pomocy w ułatwieniu komunikacji między tym biurem lub urzędnikiem a wnioskującą Stroną.

ARTYKUŁ 38

Konsultacje

1. Strona może wystąpić z pisemnym wnioskiem o konsultacje z inną Stroną na temat jakiegokolwiek kwestii mającej wpływ na wdrażanie niniejszej Umowy. Strona, do której wniosek został skierowany, rozważa go w sposób przychylny, udziela odpowiedzi i daje odpowiednią możliwość konsultacji.

2. Konsultacje, włącznie z określonymi stanowiskami biorących w nich udział Stron, są poufne i pozostają bez uszczerbku dla praw lub stanowisk Stron w jakimkolwiek innym postępowaniu, w tym postępowaniu na podstawie Uzgodnień w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów zawartych w załączniku 2 do Porozumienia WTO.

3. Strony biorące udział w konsultacjach mogą, za wspólną zgodą, poinformować Komitet o wynikach konsultacji, o których mowa w niniejszym artykule.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 39

Podpisanie

Niniejsza Umowa pozostaje otwarta do podpisu dla uczestników jej negocjacji¹ oraz wszystkich innych członków WTO, na których uczestnicy wyrażą zgodę w drodze konsensusu, od dnia 1 maja 2011 r. do dnia 1 maja 2013 r.

¹ Australia, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Unia Europejska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Irlandia, Japonia, Kanada, Republika Korei, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Republika Malty, Królestwo Marokańskie, Meksykańskie Stany Zjednoczone, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Nowa Zelandia, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Singapuru, Republika Słowacka, Republika Słowenii, Stany Zjednoczone Ameryki, Konfederacja Szwajcarska, Królestwo Szwecji, Republika Węgierska, Republika Włoska oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

ARTYKUŁ 40

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od dnia złożenia szóstego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, w odniesieniu do Sygnatariuszy, którzy złożyli swoje odpowiednie dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w odniesieniu do każdego Sygnatariusza, który złoży swój dokument ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po złożeniu szóstego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia po upływie trzydziestu dni od dnia złożenia przez takiego Sygnatariusza jego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

ARTYKUŁ 41

Wycofanie

Strona może wycofać się z niniejszej Umowy na drodze pisemnego powiadomienia złożonego Depozytariuszowi. Wycofanie staje się skuteczne po upływie 180 dni od dnia otrzymania powiadomienia przez Depozytariusza.

ARTYKUŁ 42

Zmiany

1. Strona może zaproponować Komitetowi zmiany do niniejszej Umowy. Komitet podejmuje decyzję o ewentualnym przedstawieniu proponowanych zmian Stronom do ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
2. Każda zmiana wchodzi w życie po upływie dziewięćdziesięciu dni od dnia złożenia przez wszystkie Strony ich odpowiednich dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Depozytariuszowi.

ARTYKUŁ 43

Przystąpienie

1. Po upływie okresu określonego w art. 39 (Podpisanie), każdy członek WTO może złożyć wniosek o przystąpienie do niniejszej Umowy.
2. Komitet podejmuje decyzję o warunkach przystąpienia każdego wnioskodawcy.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w odniesieniu do danego wnioskodawcy po upływie trzydziestu dni od dnia złożenia jego dokumentu przystąpienia, zgodnie z warunkami przystąpienia, o których mowa w ust. 2.

ARTYKUŁ 44

Teksty Umowy

Niniejsza Umowa została podpisana w jednym egzemplarzu w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

ARTYKUŁ 45

Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszej Umowy jest Rząd Japonii.

Za zgodność tłumaczenia z oryginałem